Szkoła Podstawowa w Stasinie
Rok szkolny 2018/2019
Redaguje zespół: mgr Iwona Gajkoś, Magdalena Kotarska -Sędłak, Paulina Gęca, Wiktoria Dudek, Bartosz Gano, Wiktoria Kutwa, Anastazja Podleśna,
Adres strony internetowej szkoły: www.spstasin.com.pl

Stasinek

listopad 2018 (wydanie specjalne)

Gazetka nie tylko na przerwę…

Ukazuje się od 2003 roku. Nakład 80 egz.

Drogi Czytelniku!

Odzyskanie niepodległości przez Polskę w roku 1918 było jednym z najważniejszych wydarzeń historycznych w dziejach naszego kraju, wspólnie z naszymi rodakami świętujemy 100 rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Wolność, suwerenność, poszanowanie praw człowieka - za te wartości nasi przodkowie gotowi byli oddać życie. Dzięki ich walce dzisiaj możemy żyć w niepodległym kraju i być dumni z bycia Polakami. W roku Niepodległej włączaliśmy się w obchody uczczenia tego ważnego wydarzenia i uczestniczyliśmy w wielu przedsięwzięciach dostarczających nam wzruszeń, niezapomnianych wrażeń, będących wspaniałą lekcją patriotyzmu. Niech ten rok będzie dla nas niezwykłym czasem refleksji na temat, czym jest dla nas ojczyzna, kim jesteśmy, skąd pochodzimy, czym jest dla nas wspólnota, w której dorastamy. Zapraszamy do lektury.

Redakcja

Moja Ojczyzna

Wszystkie miasta, łąki, pola
To Ojczyzna moja.
My Polacy tu żyjemy,
Ciężko dla niej pracujemy.
Niech pięknieje,
Niech rozkwita,
Ziemia cała,
Za nią przodków krew się lała.
My się bardzo postaramy,
My ojczyznę w sercu mamy.
Niech będzie pokój, miłość
Na Ziemi,
Wszyscy bardzo tego chcemy.

Nina Wierzchowska

Ojczysta przyroda

Na północy cudne morze,
Bałtyk szumi, sztorm się zbliża.
Piękne plaże i bursztyny,
zapraszają w odwiedziny.

Na południu wielkie góry,
pięknem zachwycają.
Rysy, Śnieżka, Giewont-
każdą porą roku przyciągają,
turystów do wspinaczki
zachęcają.

Parki Narodowe chronią naszą zieleń,
żubry, rysie i jelenie
o piastowskich puszczach nam przypominają,
dawną świetność przywracają.

Bartosz Gano

Narodowy Hymn Polski:

Jeszcze Polska nie zginęła,
Kiedy my żyjemy.
Co nam obca przemoc wzięła,
Szablą odbierzemy

Marsz, marsz Dąbrowski,
Z ziemi włoskiej do Polski,
Za twoim przewodem
Złączym się z narodem.

Przejdziem Wisłę, przejdziem Wartę,
Będziem Polakami,
Dał nam przykład Bonaparte,
Jak zwyciężać mamy.

Marsz, marsz Dąbrowski...

Jak Czarniecki do Poznania
Po szwedzkim zaborze,
Dla ojczyzny ratowania
Wrócim się przez morze.

Marsz, marsz Dąbrowski...

Już tam ojciec do swej Basi
Mówi zapłakany-
Słuchaj jeno, pono nasi
Biją w tarabany.

Marsz, marsz Dąbrowski...

Geneza powstania hymnu Polski

Słowa hymnu – nazywanego Pieśnią Legionów Polskich we Włoszech– zostały napisane przez Józefa Wybickiego. Autor melodii, opartej na motywach ludowego mazurka (właściwie mazura) pozostaje nieznany. Pieśń powstała w mieście Reggio nell'Emilia w ówczesnej Republice Cisalpińskiej (obecnie północne Włochy) jednak dokładna data i okoliczności jej napisania oraz pierwszego wykonania nie są pewne, do dziś pozostając przedmiotem sporów wśród historyków. Pewne jedynie jest to, że pieśń od samego początku zyskała ogromną popularność i była chętnie śpiewana przez legionistów.

29 sierpnia 1797 gen. Dąbrowski pisał do autora tekstu z Bolonii: Żołnierze do Twojej pieśni coraz więcej gustu nabierają. Z początkiem 1798 znana była już we wszystkich zaborach. Tekst ogłoszono po raz pierwszy w Mantui w lutym 1799 w gazetce „Dekada Legionowa". Śpiewana była podczas triumfalnego wjazdu gen. H. Dąbrowskiego i J. Wybickiego do Poznania 3 listopada 1806r., podczas powstania listopadowego (1830), styczniowego (1863), przez Polaków na Wielkiej Emigracji w czasie rewolucji 1905, I i II wojny światowej. Tekst Pieśni Legionów Polskich we Włoszech został oficjalnie zatwierdzony jako hymn narodowy 15 października 1926r. Tekst uznany wówczas obowiązuje do dzisiaj.

PAMIĘTAJ
Podczas wykonywania lub odtwarzania hymnu państwowego:
1. Zachowaj powagę i spokój.
2. Stój w postawie wyrażającej szacunek.
3.Nigdy nie wykonujemy hymnu ze zmienionym tekstem lub melodią.
4. Mężczyźni powinni zdjąć nakrycie głowy.

oprac. Redakcja źródło: Wikipedia

Ojczyzna

Na imię mam Wiktoria,
Polakiem jestem małym.
Choć mały ze mnie człowiek,
to sercem kocham całym.
Spytacie kogo kocham,
tak skrycie i tak szczerze?
Ojczyznę! Naszą Polskę.
Wartości, w które wierzę.
Bóg, Honor i Ojczyzna.
Powtarzał mi to dziadek.
Te słowa znaczą wiele,
żadne z nich to nie przypadek.

Bronili wartości żołnierze przed latami.
Pamięć o ich walce ciągnie się wiekami.
Żyć w wolnym, pięknym kraju.
Mieć prawo do wolności.
Pomyślmy o tym wszyscy,
Przy pierwszej sposobności.
Szczęście to przed laty zostało
przekazane,
I warto, aby było przez nas
POSZANOWANE!

Wiktoria Kutwa

Ojczyzna

Moja ojczyzna kochana, przytulne
wioski i miasta!
Tu pierwszy krzyk podniosłam, tu
pierwszy raz stanęłam,
tu moja miłość wzrasta.

Na górze stokrotki, na dole maki, to
właśnie kraj nasz ojczysty.
Bieli i czerwieni cudowne kolory.
Potężny orzeł w złotej koronie,
symbolem moim i twoim.

Jeszcze Polska nie zginęła,
niechaj dumnie zabrzmi,
wśród brzóz, dębów i lip starych.
My dziś młodzi, pełni wiary,
przyrzekamy kochać wiernie!

Anastazja Podleśna

Wielki bohater mojej małej ojczyzny

Nieopodal Lublina, tuż za gajem czarnych brzóz, leży miejscowość Stasin. Jest to mała, a zrazem urokliwa wieś. Na wzniesieniu wśród traw i zbóż stoi stary grób postawiony w miejscu, gdzie poległ Emil Brzozowski – młody patriota, który do końca swojego krótkiego życia walczył o niepodległą Polskę.

Urodził się w 1894 r. w Lublinie lub Hrubieszowie w rodzinie szlacheckiej. Był członkiem Polskiej Organizacji Wojskowej oraz Oddziału Lotnego Wojska Polskiego w Lublinie. Przyjął konspiracyjny pseudonim „Emil". Przeprowadził szereg akcji dewastacyjnych, których głównym terenem działań była kolejka Chełm - Zamość. Dzięki swym zdolnościom organizatorskim w krótkim czasie dwóch miesięcy utworzył ośrodki walki zbrojnej- czynnego oporu we wsiach. Po starciu zbrojnym „Emila" z żandarmerią w nocy w Chełmie, podczas której zabił kilku wrogów. przybył do Lublina.„Emil" był jedną z osób planujących akcje oraz wykonujących kluczowe zadania. W brawurowy sposób brał udział w akcjach „lotników". Opisywany jako człowiek zapalczywy, nie liczący się z niebezpieczeństwem i z siłą wroga, romantyk walczący o wolną Polskę.

W Lublinie otrzymał komendę organizacji Wiejskich Okręgu Lubelskiego POW i założył kwaterę na Sławinku. Utworzył on składy broni krótkiej i długiej, materiałów rysunkowych i „bibuły".

Najprawdopodobniej był on jednym z głównych „wrogów cara", dlatego została urządzona na niego obława przez Rosjan w maju1915 roku w okolicy Zemborzyc. Przez kilka dni udawało się mu wymykać z zasadzek organizowanych przez nieprzyjaciela. Jednak po kilku stoczonych potyczkach, dopadli Emila na polach we wsi Stasin. Jak mówili mieszkańcy, Rosjanie zaciekle pastwili się nad bohaterem walk o niepodległość, tak długo robili najazdy i cięli go szablami, aż wbili go w ziemię. Walczył z wielką determinacja i zapłacił za to najwyższą cenę jaką jest życie. Emil Brzozowski za swoja patriotyczną postawę i poświęcenie dla ojczyzny został pośmiertnie odznaczony orderem Odrodzenia Polski stopnia IV oraz orderem Virtuti Militari klasy V.

W miejscu jego śmierci, pośród traw i zbóż, stoi jego grób, o który do dzisiaj dbają mieszkańcy Stasina. Co roku, tuż przed Świętem Wszystkich Świętych, uczniowie Szkoły Podstawowej w Stasinie, odwiedzają grób Emila, i w ramach żywej lekcji historii, porządkują grób i zapalają znicze.

Opracowały: Paulina Gęca i Wiktoria Dudek na podst. źródeł: www.dobroni.pl, Młody Patriota nr 5 (maj 2013)

Szlakiem Niepodległości po Lublinie

24 października uczniowie klas IV-VIII uczestniczyli w wycieczce do Lublina. W programie było zwiedzanie Lublina z przewodnikiem, gra miejska „Szlak Niepodległości" oraz widowisko baletowe „Niepodległa" w Centrum Kongresowym Uniwersytetu Przyrodniczego. W pięknym i wzruszającym przedstawieniu baletowym występowała nasza koleżanka Tatiana. Brawo Tatiano ! Byłaś niesamowita.

Jadąc na wycieczkę byłam bardzo ciekawa, jak będzie zorganizowana gra terenowa, ponieważ jeszcze nigdy nie uczestniczyłam w takiej przygodzie. Na początku zostaliśmy podzieleni na dwa oddziały, wyznaczeni zostali również dowódcy brygady oraz dowódcy sztabowi. Uczniowie, których wybrali dowódcy wypełniali natomiast przydzielone zadania. Grę rozpoczęliśmy przed Zamkiem Lubelskim, gdzie Pani przewodnik dała nam listę pytań. Następnie od grupy odłączyły się wyznaczone osoby, które poszły szukać koperty, ukrytej w pobliżu Pomnika Obrońców Lwowa, zawierającej odpowiedź na jedno z pytań. Ponownie wszyscy razem spotkaliśmy się przed wejściem do Zamku Lubelskiego, gdzie zwiedziliśmy wystawę. Pani przewodnik opowiadała nam m.in. o orderach i odznakach, jakimi został uhonorowany Józef Piłsudski. Kolejnymi punktami naszego szlaku były ulice: Dominikańska, Złota, Rynek, Krakowskie Przedmieście, gdzie również były ukryte koperty z odpowiedziami na pytania. Zatrzymaliśmy się na chwilę w Pałacu Lubomirskich, który był miejscem pierwszego posiedzenia niepodległego rządu 7 listopada 1918r. Grę zakończyliśmy przy Pomniku Józefa Piłsudskiego na Placu Litewskim, gdzie zrobiliśmy sobie grupowe zdjęcie.

Cieszę się, że poprzez tą grę, mogliśmy zapoznać się z historią ludzi, zasłużonych w walce o niepodległość Polski, o których istnieniu nie wiedzieliśmy. Wycieczkę uważam za udaną, chociaż pogoda w ten dzień wyjątkowo nas nie rozpieszczała.

Paulina Gęca

Zagadki

Spod góry Baraniej wytrysła,
płynie przez Kraków, to ... .
Szeroko płynie po naszej krainie.
Pozdrawia Kraków i Warszawę w biegu.

W górach mieszka wielki ptak,
to jest Polski naszej znak.

W dawnej stolicy, od wieków wielu
Wisła obmywa stopy Wawelu.

Co to za miasto, w którym, kiedy hejnał grają,
na Ratuszu koziołki fikają?